

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

СПРАВА "КРАСОВСЬКИЙ ПРОТИ УКРАЇНИ"

(Заява № 36772/04)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

12 березня 2009 року

ОСТАТОЧНЕ

12/06/2009

Це рішення стане остаточним відповідно до умов, зазначених у пункті 2 статті 44 Конвенції. Воно може підлягати редакційним виправленням.

У справі «Красовський проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

Пеер Лоренцен (Peer Lorenzen), *Голова*,

Райт Маруст (Rait Maruste),

Карел Юнгвірт (Karel Jungwiert),

Марк Віллігер (Mark Villiger),

Мириана Лазарова-Трайковська (Mirjana Lazarova Trajkovska),

Здравка Калайджієва (Zdravka Kalaydjieva), *судді*,

Станіслав Шевчук (Stanislav Shevchuk), *суддя ad hoc*,

та Клаудія Вестердік (Claudia Westerdiek), *Секретар секції*,

після обговорення за зачиненими дверима 17 лютого 2009 року,

вносить таке рішення, що було прийняте того ж дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа порушена проти України за заявою (№ 36772/04), поданою до Суду 1 жовтня 2004 року громадянином України п. Володимиром Петровичем Красовським (далі — заявник) відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція).

2. Уряд України (далі — Уряд) був представлений його Уповноваженим — п. Ю. Зайцевим.

3. 6 грудня 2007 року Суд вирішив направити цю заяву Уряду. Було також вирішено розглядати питання щодо прийнятності та суті заяви одночасно (пункт 3 статті 29 Конвенції).

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявник, Володимир Петрович Красовський, громадянин України, який народився в 1942 році та проживає в м. Дніпродзержинську, Україна.

A. Виконання рішення від 28 жовтня 2003 року

5. 28 жовтня 2003 року Дніпровський районний суд м. Дніпродзержинська зобов'язав ЗАТ «Дніпровський завод мінеральних вод» (далі — боржник) сплатити заявнику 2199 гривень заборгованості із заробітної плати та 2743,29 гривень інших виплат.

6. 4 листопада 2003 року відділом державної виконавчої служби Баглійського районного управління юстиції м. Дніпродзержинська було відкрито виконавче провадження.

7. 25 жовтня 2004 року боржник виплатив заявнику 2199 гривень заборгованості із заробітної плати.

8. У невстановлену дату боржник виплатив заявнику 106,19 гривень.

9. 7 квітня 2004 року господарський суд Дніпропетровської області порушив процедуру банкрутства щодо боржника.

10. Листом від 22 грудня 2005 року державна виконавча служба повідомила заявника, що вона не має можливості стягнути з боржника присуджену заявнику суму, посилаючись на той факт, що фінансових активів боржника недостатньо. Вони також пояснили, що інші активи не може бути продано, оскільки державі належить 40 % від статутного капіталу боржника. Тому боржник підпадає під дію Закону від 29 листопада 2001 року «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна».

11. Рішення залишається частково невиконаним.

B. Цивільне провадження за позовом щодо виплати 4775,90 гривень

12. У невстановлену дату заявник звернувся до Дніпровського районного суду м. Дніпродзержинська, вимагаючи виплатити 4775,90 гривень.

13. 16 грудня 2004 року суд виніс рішення на користь відповідача.

14. 17 лютого 2005 року апеляційний суд Дніпропетровської області залишив вищезгадане рішення без змін. 20 липня 2007 року апеляційний суд Автономної Республіки Крим відхилив касаційну скаргу заявника.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

15. Відповідне національне законодавство викладене в рішенні «*Сокур проти України*» (*Sokur v. Ukraine*, № 29439/02, пп. 17–22, від 26 квітня 2005 року).

ЩОДО ПРАВА

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 1 СТАТТІ 6 КОНВЕНЦІЇ

16. Заявник скаржився на невиконання рішення суду від 28 жовтня 2003 року. Він послався на пункт 1 статті 6 Конвенції, у якій зазначається наступне:
«Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом...»

A. Щодо прийнятності

17. Уряд висунув заперечення щодо прийнятності *ratione personae*, подібні до тих, які вже були відхилені в ряді аналогічних справ (див., наприклад, рішення «*Скубенко проти України*» (*Skubenko v. Ukraine*), ухвала № 41152/98 від 6 квітня 2004 року). Суд вважає, що ці заперечення повинні бути відхилені з тих же причин.

18. Суд робить висновок, що заява порушує питання факту та права за Конвенцією, вирішення яких вимагає розгляду по суті. Суд не вбачає підстав для визнання її неприйнятною. Суд визнає її прийнятною.

B. Щодо суті

19. У своїх зауваженнях щодо суті скарги заявника Уряд стверджував, що не було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

20. Заявник не погодився.

21. Суд зазначає, що рішення від 28 жовтня 2003 року було виконано лише частково.

22. Суд зазначає, що він уже встановив порушення п. 1 статті 6 Конвенції в низці аналогічних справ (див. вищезгадане рішення «*Сокур проти України*» (*Sokur v. Ukraine*), п. 37, та рішення «*Лапінська проти України*» (*Lapinskaya v. Ukraine*), № 10722/03, п. 22, від 18 січня 2007 року).

23. Розглянувши всі наявні матеріали, Суд вважає, що Уряд не навів жодного факту чи аргументу, здатних переконати його дійти іншого висновку в даному випадку.

24. Таким чином, відповідно мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

II. ІНШІ СТВЕРДЖУВАНІ ПОРУШЕННЯ КОНВЕНЦІЇ

25. Заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції на результат провадження за позовом стосовно виплати 4775,90 гривень.

26. Суд в світлі усіх наявних матеріалів та в тій мірі, в якій він є повноважним вивчати заявлені скарги, не встановив жодних ознак порушення цього положення і відхиляє цю частину заяви у відповідності з пунктами 3 та 4 статті 35 Конвенції як явно необґрунтовану.

III. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

27. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливу сатисфакцію».

A. Шкода

28. Заявник вимагав 2000 євро відшкодування моральної шкоди та 7413 гривень (приблизно 801,42 євро) відшкодування матеріальної шкоди.

29. Уряд оскаржив вимоги заявника.

30. Суд зазначає, що, оскільки судові рішення, винесене на користь заявника, залишається

невиконаним, Уряд має виплатити заявнику заборгованість в задоволення його скарги щодо матеріальної шкоди. З іншого боку, він не вбачає будь-якого причинно-наслідкового зв'язку між встановленим порушенням та заявленою матеріальною шкодою і тому він відхиляє скаргу заявника в цій частині.

31. Суд зазначає, що заявник зазнав моральної шкоди в результаті встановленого порушення. Вирішуючи на засадах справедливості, Суд вважає за доцільне присудити заявнику 1600 євро відшкодування моральної шкоди.

В. Судові витрати

32. Заявник не висунув жодних вимог, тому Суд у зв'язку з цим нічого не присуджує.

С. Пеня

33. Суд вважає за доцільне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткових пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скаргу за пунктом 1 статті 6 Конвенції щодо невиконання рішення суду, винесеного на користь заявника, прийнятною, а решту заяви — непринятною.

2. *Постановляє*, що мало місце порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

3. *Постановляє*, що:

(a) протягом трьох місяців з дня, коли рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявнику заборгованість за рішенням, яка належить заявнику до сплати на дату винесення рішення суду, 1600 (одну тисячу шістсот) євро відшкодування моральної шкоди плюс будь-який податок, який може бути стягнуто з цієї суми. Ця сума має бути конвертована у національну валюту держави-відповідача на день здійснення платежу;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткових пункти.

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

Вчинено англійською мовою і повідомлено у письмовій формі 12 березня 2009 року згідно з пунктами 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

Клаудія ВЕСТЕРДІК
Секретар

П. ЛОРЕНЦЕН
Голова